

me sig ud af det ved at sige, at vi nu forhøjer strafferammerne. Man må da for søren sørge for, at kriminalforsorgen har mulighed for at fastslå den indsattes identitet, og det gør man selvfølgelig ved, at de har ordentlige vilkår i kriminalforsorgen og ordentlige midler til at fastslå folks identitet, dvs. forskellige test og registeroplysninger, som gør, at man ikke er i tvivl om, hvem det er, man har for sig.

Det er klart, at så længe forholdene i kriminalforsorgen er, som de er, hvor alle er pressede, og hvor ressourcerne er små og fængslerne overfyldte, har man ikke tid til at lave den slags ting.

Jeg er helt overbevist om, at der vil komme uendelig få sager, og vi vil aldrig nogen sinde se sager af en størrelsesorden, som vil berettige straffe, som kommer op i nærheden af den strafferamme, man nu forhøjer til. Jeg synes faktisk, det har meget karakter af, at der har været vist nogle fjernsynsudsendelser, som har bragt folk i harnisk, og så har ministeren skullet sige til en eller anden journalist, at nu gjorde hun også noget ved det.

Det her tror jeg ikke flytter noget som helst i praksis.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Arnold.

Og det er fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 16.10

Line Barfod (EL):

Som flere andre har været inde på, er det to vidt forskellige ting, der er i det her lovforslag. Det meste af lovforslaget handler om to betænkninger fra Brydenscholtudvalget og Straffelovrådet om forældelse, og der vil jeg gerne sige, som jeg også sagde, da vi behandlede forhøjelsen af strafferammen, at jeg synes, det er et problem, at man ikke samlet har set på Straffelovrådet.

Den opgave, de jo fik under det tidligere flertal i Folketinget, var at komme med en samlet afvejning af straffeloven for at se på, hvordan vi samlet får forholdet mellem de forskellige typer forbrydelser, der er strafværdige, til at hænge bedre sammen. Desværre valgte folketingsflertallet kun at tage den del med, der handlede om strafskærper, og vi synes, det kunne være godt, hvis man også fik den anden del med, hvor man sænkede nogle af strafferammerne, så der blev en bedre balance.

Så er der den her besynderlige vedhæftning angående fupafsonerne, som ikke har noget som helst med den anden del at gøre, som der ikke

ligger noget lovforberedende arbejde i forbindelse med, som ikke har været i høring, og som ikke på nogen måde er andet end et udløb af en sag i pressen.

For at der ikke skal herske nogen tvivl synes vi selvfølgelig ikke, at man skal bruge fupafsonere. Vi synes, det er et stort problem, hvis nogle tvinger andre til eller betaler andre for at afsone for sig, og det skal selvfølgelig være strafbart. Men vi har altså svært ved at se begrundelsen for, at man skal hæve strafferammen med et halvt år, også fordi det, man ønsker – som det fremgår af forslaget – er en ændring i praksis fra 20 dage til 60 dage. Som jeg var lidt inde på i den korte bemærkning til Venstres ordfører, synes jeg, det er en uskik, hvis vi i større og større omfang begynder at fastsætte så præcist i bemærkningerne til lovforslag, at vi vil have mindre ændringer i *praksis* hos domstolene.

Jeg mener, det er vigtigt at holde fast i, at domstolene skal have en frihed til at dømme inden for nogle strafferammer, vi fastsætter. Så kan vi diskutere, om domstolene ikke burde benytte den frihed i større omfang, burde have et større udsving i deres praksis, så de nogle gange ville gå højere op og nogle gange længere ned konkret afhængigt af de forskellige sager. Men jeg mener, det er en uskik, hvis vi i større og større omfang begynder at fastsætte helt nøjagtigt, hvad straffen skal være. Så begynder vi at nærme os de oversigter over straffe, som man opererer med i nogle stater, og det fører generelt til langt højere straffe, end hvad man ellers har haft, og det synes jeg vi skal være meget tilbageholdende med.

Så er der et andet spørgsmål: Vil det virke at hæve strafferammen med et halvt år og den konkrete straf med 40 dage? Jeg har svært ved at forestille mig; at det er noget, man tænker specielt meget over. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at man forestiller sig to situationer for fupafsonere.

Den ene situation er den, hvor nogen bliver tvunget ud i det med trusler eller andet, og der tror jeg altså ikke, det har den store betydning, at man ud over det antal dage, man afsoner for en anden, risikerer at få 20 eller 60 dage, hvis man selv bliver opdaget. For den, der er ude i at tvinge andre ud i det, tror jeg heller ikke det har den store betydning.

Den anden mulighed, man forestiller sig i forslaget, er, at nogen bliver betalt for det. Der kan man sige, at størrelsen af betalingen måske vil blive lidt højere, hvis den straf, man risikerer, er